

Председник Србије Александар Вучић је изградио имиџ у европским престоницама да испуни оно што обећа западним партнерима. Извори “Нове” који раде на досијеу Србије у пар најважнијих чланица ЕУ кажу да немају разлога да не верују да ће Вучић прекршити договорено и ускладити политику са ЕУ према Русији. И то кажу са олимпијски мирним и уверљивим тоном не остављајући много простора за другачије интерпретације.

У Бриселу и водећим чланицама ЕУ које највише утичу на политику Уније према трећим државама не траже од Београда спектакуларно и медијски ватрометно одрицање од Русије или предузимање звучних акција против Руске федерације. Ипак, очекује се да Београд престане са двоструком игром и да не дозволи да буде “корисни идиот”, то јест оружје Русије у борби против ЕУ или логистичка база за шпијунске операције Москве у региону и Европи. Време које је остављено Вучићу је довољно, али није дугачко, прецизирају наши саговорници.

Нема послована с Русијом

Према нашим сазнањима, званичном Београду је објашњено на практичним примерима да Србија неће, све и да хоће, моћи да послује са Русијом, тако да одбијање усклађивања с политиком ЕУ не доноси никакав беневит а може да произведе велику штету. Српским предузећима која буду покушала да пробију зид санкција према Москви биће забрањено пословања у свим државама Запада. Такође, по истом принципу по којем су САД спроводиле економске санкције према Ирану и компанијама које су пословале са Техераном, свим српским привредним субјектима који буду настојали да преко трећих земаља наставе да послују са Русијом добиће забрану пословања у ЕУ, САД и другим државама које су се придружиле политици санкција.

Брзина с којом расте подршка у јавном мњењу и политичком естаблишменту у слободном свету за прекидање свих веза са Русијом, укључујући и трговину гасом и нафтом, упућује да ће релативно брзо бити затворени сви гасоводи и нафтоводи који воде из Русије ка Европи.

Немачка је тренутно блокирала увођење ембарга на гас, али је у Савезној Републици у току трка за добијање тендера за изградњу нових гасификатора за претварање течног гаса у плин за индустријску и кућну употребу. У преводу Србија ризикује 70 одсто своје економије и на стотине хиљаде радних места због руског гаса и нафте који у релативно кратком временском размаку неће моћи физички да буде допремљен из Русије у нашу земљу.

Продужетак рата у Украјини и стварање све већег јаза који ће бити тешко премостив за постизање решења око бивше совјетске републике потврђује прогнозе о крају глобализованог света и повратка блоковске поделе планете. Такође, наруку Београда, односно русофилског дела владајуће већине, не иде ни јачање утицаја источноевропских и скандинавских држава које ће подржане од САД имати много утицајнију улогу и значај у ЕУ а поготово НАТО са озваниченом руском претњом на границама, у следећем периоду.

Блокираће нам пут у ЕУ

Томе треба додати и да државе које су годинама подражавале, више или мање, отворено Вучића и нису му претерано приговарале за политику према Русији, јер су и саме правиле фараонске послове са Москвом, попут Немачке, Француске, Италије и Аустрије, променили су за 180 степени наротив према Кремљу у последњих месец и по

дана. Берлин, Париз, Рим и Беч а да не говоримо о Холанђанима, Скандинавцима или Пољацима биће много мање толерантни према амбивалентним позицијама Београда према Москви и неће имати разумевања за оправдања. Другим речима, пут Србије у ЕУ, који већ иде ритмом пужа, биће буквално блокиран, заједно са приступом европским фондовима, пакетима помоћи и инвестицијама.

Више нема сумње на чијој страни стоји Кина у рату у Украјини. Пекинг не може, све и да хоће, да дозволи САД и ЕУ да изађу као победници у Украјини. Кинеском председнику СИ Ђинпингу је потребна солуција која ће моћи да буде продата јавном мњењу као победа Москве. Не толико из љубави према Русима колико због слања поруке Тајвану, односно креирање уверења о повратку Тајпеја у загрљај Змаја као неизбежном сценарију за који се не поставља питање да ли ће се реализовати него када.

Нова блоковска подела света за своју последицу ће имати дефинитивно стављање тачке на улазак Косова у Уједињене нације. Чак и да Србија призна Косово, Русија и Кина у Савету безбедности УН неће дозволити пролаза Приштине осим ако Американци, Британци и Французи не признају руска “освајања” у Украјини, Грузији и Молдавији и одустану од одбране Тајвана.

С једне стране Вучић неће моћи више да правда добре везе са Москвом тобожњом руском одбраном позиција Србије о Косову у Савету безбедности УН и поред тога што је чак и површним познаваоцима руско-америчких односа и геополитике јасно да руска позиција око Косова није инспирисана пријатељством према Србији већ жељом да држи Косово у резерви када се укаже прилика за трговину са Вашингтоном.

То није нужно, априори, ни добра а ни лоша вест за Србију. Притисак за проналажење решења с којим би могли да живе Београд, Приштина, ЕУ и посебно чланице Уније које не признају независност Косова, ће се појачати. Међутим Вучићев режим ће имати маневарски простор с обзиром на то да има још пуно тога да се уради на нормализацији односа са Приштитом пре потписивања тзв. правно-обавезујућег споразума а косовски премијер Аљбин Курти се није показао као политичар вешт у прављењу компромиса.

(Нова.рс)